

KOORBANKEN EN TOMBE VAN VLORIS V IN DE ST. LAURENSKERK TE ALKMAAR.

de organist plaats; haar borstwering heeft paneelen, welke gesneden wapenschilden vertoonen, die tot het beste behooren, hetwelk de kunstenaars van het begin der 16^e eeuw hebben voortgebracht.

Het was in de middeleeuwen gebruikelijk, het koor van het overige der kerk af te sluiten. Aan dit gebruik danken wij de sierlijke koorhekken, dikwijls meesterstukken van snijwerk of gietkunst. Te Alkmaar bleef het koorhek, dat in eikenhout werd uitgevoerd, bewaard, wel niet geheel in zijn oorspronkelijken toestand, doch toch zoo, dat men kan nagaan, hoe het zich toen moet hebben vertoond. Een smakeloze verflaag ontsiert dit hek, welks rijke vormen de eigenaardige mengeling van Gothiek en Renaissance doen zien, welke de beginnende 16^e eeuw kenmerkt.

Zuiverder treedt de Renaissance op waar aan de zuidwestelijke zijde der kerk een eikenhouten hek de voormalige doopkapel, nu een rommelbergplaats, afsluit. Zelfs van de

kleuren, en het opschrift, waarmede dit hek eens versierd was, zijn nog sporen te zien.

Der schilderkunst was, bij het opluisteren van de kerk, een groote rol toebedeeld. In de 16^e eeuw toch werden op de houten gewelven van den middenbeuk een reeks van tafereelen aangebracht, waarvan de meeste helaas verdwenen zijn, doch een, hetwelk het Laatste Oordeel voorstelt, in het Rijksmuseum te Amsterdam wordt bewaard. Hoe zulk een beschilderd gewelf zich voordeed is nog in de kerk te Naarden zichtbaar. Ook het niet ver van Alkmaar gelegen Warmenhuizen had er vroeger een, door Jan van Schorel vervaardigd, en nu in het Rijksmuseum te Amsterdam opgesteld.

Te Alkmaar bleef de beschildering der voormalige sacristie der St. Laurenskerk in wezen, die ook hier op het houten gewelf is aangebracht. Deze beschildering heeft door herstellingen, welke onbekwame handen uitvoerden, zeer geleden. De zes gewelfvakken